

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Nicolae Clima
Iurie Bejenaru
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală „Apa-Canal” Strășeni și Comitetul Sindical al Întreprinderii Municipale „Apa-Canal” Strășeni,

în pricină civilă la cererea de chemare în judecată a lui Mîrzenco Nicolae împotriva Întreprinderea Municipale „Apă-Canal” Strășeni cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinare, anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la lucru și recuperarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2014, prin care a fost admis apelul declarat de către Mîrzenco Nicolae și Comitetul Sindical al Întreprinderii Municipale „Apa-Canal” Strășeni, casată hotărârea Judecătoriei Strășeni din 16 octombrie 2013, în partea respingerii acțiunii și emisă în această o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a t ă:

La 20 martie 2013, Mîrzenco Nicolae a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Apă - Canal” Strășeni cu privire la anularea ordinelor de sancționare disciplinare.

În motivarea acțiunii a indicat că, este angajat în funcția de maistru pe apeduct din raionalul Strășeni la ÎM „Apa - Canal” Strășeni.

Susține că la 19 februarie 2013, prin ordinul nr.1, pentru absența nemotivată de la serviciu timp de 3 ore 40 minute, i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de avertisment.

Menționează că tot la 19 februarie 2013, prin ordinul nr.2, pentru rezolvarea integramelor în timpul orelor de muncă, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare.

Iar, la 21 februarie 2013, prin ordinul nr.3, pentru încălcarea disciplinei muncii, ordinii protecției muncii și a tehnicii securității, i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră.

Consideră că, ordinele de sancționare menționate sunt ilegale, deoarece, la 19

februarie 2013, dânsul a lipsit de la serviciu cu permisiunea directorului interimar Ciumașu Mihail, tot atunci, în momentul când se afla în biroul de serviciu și îndeplinea formularele necesare, pe masă se afla un ziar, însă, nu rezolva careva întegrame în timpul serviciului.

La fel, indică că la 20 februarie 2013, în jurul orelor 16:30, prin telefon a fost informat despre o scurgere de apă, la care, dânsul a ordonat deplasarea la fața locului a lăcătușului Onipcenco Igor și sudorului Jila Sergiu, ca ulterior, în caz de confirmare să revină în modul stabilit, însă, lucrătorii i-au comunicat că informația de scurgere a apei nu s-a adevărit.

Solicită anularea ordinelor ÎM „Apa-Canal” nr.1 din 19 februarie 2013 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare-avertisment, ordinul nr.2 din 19 februarie 2013 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare-mustrare și ordinul nr.3 din 21 februarie 2013 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare-mustrare aspră.

La 28 mai 2013, Mîrzenco Nicolae a depus o cerere de majorare a pretențiilor, indicând că prin ordinul nr. 23 din 04 aprilie 2014, dânsul a fost concediat din funcția de maistru sector apeduct, în legătură cu încălcarea repetată, pe parcursul unui an a obligațiilor de serviciu în temeiul art.86 alin.(1) lit. g) din Codul muncii.

Solicită anularea ordinului de concediere nr.23 din 04 aprilie 2013, restabilirea în funcția de maistru la ÎM „Apa-Canal” Strășeni, încasarea din contul ÎM „Apa-Canal” Strășeni în beneficiul său, salariului pentru lipsa forțată de la lucru în sumă de 8450 lei, prejudiciului moral în sumă de 50 000 lei și cheltuielile de judecată.

La 11 septembrie 2013, Mîrzenco Nicolae a depus o cerere de majorarea pretențiilor, solicitând încasarea din contul ÎM „Apa-Canal” Strășeni în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la lucru în suma de 22 532 lei.

La 03 octombrie 2013, Mîrzenco Nicolae a depus o altă cerere de majorare a pretențiilor, prin care a solicitat încasarea din contul ÎM „Apa-Canal” Strășeni în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la lucru în suma de 35 190,54 lei.

La 16 octombrie 2013, Mîrzenco Nicolae a mai depus o cerere de majorarea pretențiilor, solicitând încasarea din contul ÎM „Apa-Canal” Strășeni în beneficiul său a salariului pentru lipsa forțată de la lucru în suma de 38827,60 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Strășeni din 16 octombrie 2013, acțiunea fost admisă parțial, fiind anulat ordinul ÎM „Apa-Canal” Strășeni nr. 3 din 21 februarie 2013, cu privire la aplicarea sancțiunilor disciplinare, ca fiind ilegal, în rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 iulie 2014, a fost admis apelul declarat de către Mîrzenco Nicolae și Comitetul Sindical al ÎM „Apa Canal”, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii lui Mîrzenco Nicolae și în acesta parte a fost emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulate ordinele aplicate lui Mîrzenco Nicolae, emise de către ÎM „Apa-Canal” Strășeni și anume ordinul nr. 1 din 19 februarie 2013, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de avertisment, ordinul nr. 2 din 19 februarie 2013, cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare și ordinul de concediere nr. 23 din 04 aprilie 2013.

A fost restabilit Mîrzenco Nicolae în funcția de maistru sector apeduct la ÎM „Apă - Canal” Strășeni din 09 aprilie 2013, și încasat de la ÎM „Apă - Canal” Strășeni în beneficiul lui Mîrzenco Nicolae, salariul pentru lipsa forțată de la lucru, pentru perioada 09 aprilie 2013 – 08 iulie 2014 în mărime de 91 126 lei, reieșind din salariu

mediu 6702.96 lei, prejudiciul moral în mărime de 7 000 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 3000, în rest pretențiile în partea încasării prejudiciului moral în mărime de 43 000 lei au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

În motivarea deciziei, instanța de apel a invocat prevederile art. 45, art. 206 alin.(1) lit. a), b), c), d), art. 210, art. 208 alin.(1), (2), art. 86 alin.(1), art. 87 alin.(1) art. 89 alin.(2), art. 90 alin.(2), (3) și art. 329 alin. (1) din Codul muncii, care reglementează aspecte ce țin de condițiile încetării contractului individual de muncă cât și disciplina muncii, care indică că până la aplicarea sancțiunii disciplinare, angajatorul este obligat să ceară salariatului o explicație scrisă privind fapta comisă. Refuzul de a prezenta explicația cerută se cosemnează într-un proces verbal semnat de un reprezentant al salariaților. În funcție de gravitatea faptei comise de salariat, angajatorul este în drept să organizeze și o anchetă de serviciu.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța a reținut că la materialele cauzei lipsește explicația în scris a lui Mîrzenco Nicolae privind fapta comisă până la aplicarea sancțiunilor disciplinare, mai mult, în ordinul nr. 2 din 19 februarie 2013, nu a fost indicat temeiul aplicării sancțiunii și termenul care sancțiunea poate fi contestată.

La 08 septembrie 2014, ÎM „Apa-Canal” Strășeni și Comitetul Sindical al ÎM „Apa-Canal” Strășeni a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o ilegală, neîntemeiată și emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

Susține că instanța de apel la emiterea deciziei nu a luat în considerație că la materialele pricinii au fost anexate acte și anume declarațiile martorilor, care erau în limba rusă, deoarece, acestea urmau a fi traduse obligatoriu în limba de stat.

Menționează că instanța de apel la emiterea deciziei a constatat că Comitetul Sindical al ÎM „Apa-Canal” Strășeni a depus o cerere de alăturare la apel, însă, prin procesul verbal al Comisiei Comitetului Sindical al ÎM „Apa-Canal” Strășeni se confirmă cu certitudine că Nazari Andrei nu a fost împuternicit de a depune și de a semna cererea de apel sau de alăturarea la apel, mai mult, Nazari Andrei nu a semnat cererea de alăturare la apelul declarat de Mîrzenco Nicolae, fapt ce constituie temei de casarea a deciziei contestate, pentru ca instanțele inferioare să se expună asupra cererii de alăturare la apelul intimatului.

Consideră drept eronate concluziile instanței de apel în ceea ce privește calcularea salariului restant conform certificatului de salariu eliberat de contabilitatea întreprinderii, deoarece, în acordul adițional al contractului individual de muncă este menționat quantumul salariului în mărime de 4225 lei, astfel, în cazul admiterii cererii de restabilire în funcție, restanța la salariu urmează a fi calculată conform prevederilor contractuale.

La fel instanța de apel la emiterea deciziei nu a argumentat necesitatea reparării prejudiciului moral în quantum de 7000 lei.

Eronată, în opinia recurentului, și mențiunea instanței de apel precum că învoirea lui Mîrzenco Nicolae s-a confirmat prin declarațiile martorilor, deoarece, pentru confirmarea învoirii, era obligatorie prezentarea unei cereri scrise adresate directorului întreprinderii.

De asemenea, invocă că instanțele inferioare nu au stabilit nici faptul dacă intimatul este membru al comitetului sindical, deoarece, la materialele pricinii nu a fost anexate careva înscrisuri care ar proba acest fapt.

Consideră greșită și concluzia instanței de apel cu referire la faptul că la caz a fost încălcată procedura de emitere a ordinelor de sancționare disciplinară, reieșind din argumentele ce au stat la baza adoptării hotărârii primei instanțe.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarant de către ÎM „Apa-Canal” Strășeni și Comitetul Sindical al ÎM „Apa-Canal” Strășeni este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către ÎM „Apa-Canal” Strășeni și Comitetul Sindical al ÎM „Apa-Canal” Strășeni nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către ÎM „Apa-Canal” Strășeni și Comitetul Sindical al ÎM „Apa-Canal” Strășeni, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎM „Apa-Canal” Strășeni și Comitetul Sindical al ÎM „Apa-Canal” Strășeni ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală „Apa-Canal” Strășeni și Comitetul Sindical al Întreprinderii Municipale „Apa-Canal” Strășeni se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Nicolae Clima

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva